

„Účet“ svedomia

Už samotný pojem „spytovanie svedomia“ (poľsky „rachunek sumienia“ – účet svedomia), môže vzbudzovať negatívne predstavy. Slovo „účet“ (vzaté doslovne) môže v nás vyvolať predstavu matematickej dôkladnosti zhrnutia nejakého časového obdobia alebo celého dňa (hoci v slovenčine to tak nevznieva). Dá sa nejak matematicky vyčísliť to, čo sa deje v mojom vnútri? Pri „vyúčtovaní“ celého svojho života či jeho určitého obdobia, alebo dňa Bohu, nemôžeme zabúdať na motívy svojich skutkov a na ich okolnosti. Z toho dôvodu, musíme si to úprimne priznať, nám denné spytovanie svedomia nie je nijako ľahké. Spytovanie svedomia nemôže byť vyúčtovaním so sebou samým, nemôže byť trápením seba. Spytovanie svedomia je jasnou revíziou vlastného konania pred Božou tvárou. Spytovanie svedomia nie je nejakou zbytočnou psychologickou introspekciou, ale je to úprimná a pokojná konfrontácia svojho života s Bohom a s jeho požiadavkami. Spytovanie svedomia musí byť dialógom s Bohom, modlitbou úprimnosti, odhaľovaním Božej predstavy o mojom živote a „vyúčtovaním“ z prejdenej cesty života pred jeho tvárou. Duchovný život si vyžaduje veľkú pravdivosť a úprimné vylúčenie polopráv, malých kompromisov, polovičatej úprimnosti voči Bohu a sebe. Je v nás hrozná ľudská náklonnosť k hlbokému klamstvu a mravnej falošnosti. Spytovanie svedomia sa preto musí stať dennou „štvrt'hodinkou úprimnosti“. Spytovanie svedomia musí byť osobnou modlitbou – chvíľou úprimnosti voči Bohu a nie akousi jalovou sebareflexiou. Je potrebné pozrieť sa na svoje denné konanie, ale v prítomnosti Boha, ktorý ma miluje. Je to dialóg zamilovaných o vzájomnej láske. Spytovanie svedomia nemôže byť praktikou, v ktorej by sa človek cítil iba ponížený a upokorený pred Bohom a sebou samým. Spytovanie svedomia sa spája s nádejou, že Boh lieči rany človeka. Preto tu musí byť väčšie sústredenie sa na Boha. Predsa však nie je možné ukryť skutočnosť, že je spojené s istou bolesťou. Odhaľovanie zla v sebe je ťažké a bolestné. „Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce...“ (Ž 139, 23). Neraz robíme spytovanie svedomia povrchné a plytko, pretože sa bojíme bolesti, ktorú spôsobuje odkrývanie vlastných rán. Ten, kto má odvahu súdiť seba samého, stane sa lepším (Albert Schweitzer).

Spytovanie svedomia podľa sv. Ignáca z Loyoly má obsahovať päť prvkov:

- Poďakovať sa Pánu Bohu za prijaté dobrodenia.

- Prosiť Pána Boha o milosť poznania a zavrnutia svojich hriechov.

- Žiadať od seba „vyúčtovanie“ od hodiny vstávania (od poslednej spovede) až to chvíle, keď si robíme spytovanie svedomia. Robiť to prechádzajúc z hodiny na hodinu (z dňa na deň), najprv čo sa týka myšlienok, potom slov, skutkov a zanedbania dobrého.

- Prosiť Pána Boha o odpustenie vín.

- S pomocou Božej milosti stanoviť spôsob nápravy.

Ako si vykonávaš denné spytovanie svedomia večer a pred prijatím sviatosti zmierenia? Má tvoje spytovanie svedomia charakter úprimného rozhovoru s Bohom alebo je to len vypočítavanie vlastných slabostí a hriechov? Aké je tvoje spytovanie svedomia? Všetci raz budeme stáť pred Božím súdom. Vtedy sa vyjaví celá pravda o mojom živote, o mojom konaní, o tom, čo bolo vo mne hodnotné, dobré a krásne, ale aj o tom, čo bolo nepodarené, zlé, bezcenné, nezmyselné a škaredé. Aké ťažké je však poznať seba! Človek je náchylný k sebaklamu a nevidí seba takého, akým v hĺbke je. Vidíme v sebe zväčša to, čo chceme vidieť, a hodnotíme sa tak, ako sa chceme hodnotiť. Náš uhol videnia vo vzťahu k nám samým je veľmi ohraničený a zamotaný. Treba prosiť Ducha Svätého o správny uhol videnia.

Snáď moje doterajšie spovede boli plytké, povrchné, a preto neúplné. Sú vo mne aj „skryté viny“ ktoré nedokážem pomenovať a obviňovať sa z nich. Musím si byť vedomý toho, že moja hriešnosť je omnoho väčšia ako je moje vyznanie vín. Moje „nepodarené“ vyznanie je iba „symbolom“ mojej omnoho väčšej hriešnosti. Nedokážem svoju hriešnosť opísať a nazvať ju menom. Rozoznanie mojich hriechov je vždy len čiastočné. Niekedy nás už unavuje a neraz aj znechucuje opakovanie našich tých istých alebo tak veľmi sa na seba podobajúcich hriechov a slabostí. Tak málo sa mení „súpis“ našich previnení aj forma, akou sa obžalujeme. Mám predsa tú istú povahu a tie isté náklonnosti. Zväčša hriechy a previnenia, ktoré vyznávam nepodávajú skutočnú tvár môjho života, skutočnosť môjho povolania a úloh. Neraz nie sme schopní siahnuť k samotným koreňom a príčinám týchto previnení. Svätý Pavol nás povzbudzuje, aby každý skúmal seba samého: „Nech teda človek skúma sám seba“ (1 Kor 11, 28).

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Ružencová Panna Mária

R: Vinicou Pánovou je jeho Púd.

- 1 Z Egypta si preniesol vinicu, pohanov si vyhnal a vysadil si ju.
- 2 Svoje výhonky vystrela až k moru, * až po rieku Eufkrat svoje letorasty.

R.

- 3 Prečo si zbúral jej ohradu * a oberajú z nej všetci, čo idú okolo?
- 4 Diviak lesný ju rozrýva * a pasie sa na nej poľná zver.

R.

- 5 Bože zástupov, vráť sa, * zhliadni z neba, podívaj sa a navštív túto vinicu.
- 6 A chráň ju, veď ju vysadila tvoja pravica, * chráň i výhonok, ktorý si si vypestoval.

R.

- 7 Už neodstúpime od teba, a ty nás zachováš pri živote * a budeme vzývať tvoje meno.
- 8 Pane, Bože, zástupov, obnov nás, * rozjasni svoju tvár a budeme spasení.

R.

(Ž 80, 9+12. 13-14. 15-16. 19-20)

Usvedčení z vlastných úst?

Už tretiu nedeľu hovorí Ježiš o vinici. V tomto podobenstve skrýva dejiny Izraela. Jeho poslucháči si vedeli dobre predstaviť situáciu, ktorú opísal. V tom čase nebolo nezvyčajné, že veľké plochy územia v Palestíne vlastnili cudzí majitelia, bohatí latifundisti, ktorí ich prenajímali miestnym nájomcom. Tí zas museli pravidelne odvádzať nájom z úrody, po ktorý majitelia posielali sluhov.

To vysvetľuje čudné správanie sa nájomníkov, pre nás možno nepochopiteľne riskantné, keď si trúfli zaútočiť na tých, čo prišli prevziať výnosy. Neraz totiž prežívali sklamanie, bezmocnosť až zlosť z toho, že veľké nehnuteľnosti patrili cudzincom. Keď sa Ježiš pýtal veľkňazov a starších ľudu, ktorí boli adresátmi tohto podobenstva, čo v takomto prípade urobí pán vinice nájomníkom, odpovedali bez zaváhania – mysliac na základe vtedajších pomerov na moc a reakciu bohatých majiteľov. Neuvedomovali si, že Ježiš hovorí o obraznej vinici, hoci inak im bolo takéto prirovnanie ľudu Izraela k Božej vinici dobre známe (tak ako to približuje prvé čítanie z Izaiáša).

Okrem významu, ktorý prináša toto podobenstvo, nás Ježiš pripravuje na to, ako raz môže vyzeráť náš osobný súd. Je možné, že Boh nám rozpovie príbeh – ako napríklad tento o vinici, alebo ako ten, ktorý kedysi rozpovedal prorok Nátan kráľovi Dávidovi o jedinej ovečke chudobného človeka, na ktorú sa ulakomil bohatý majiteľ celého stáda – aby sme sa vyjadrili. A my vynesieme súd. Preto, že sa v nás ozve cit pre spravodlivosť, alebo jednoducho preto, že celkom radi využijeme príležitosť postaviť sa do role sudcov, ako to často robíme – a zrazu zbadáme, že náš rozsudok sa vzťahuje na nás.

No zbadáme aj to, aký pokrivený obraz o Bohu sme mali. On nie je ten, ktorý človeka oberá o to, čo je jeho. Naopak, on mu tu niečo starostlivo pripravil (vysadil vinicu, obohnal ju plotom na ochranu, vykopal v nej lis, postavil vežu), zveril mu to všetko – aby sa tešil z jej ovocia, bdel nad ňou a strážil si ju, a odcestoval – aby mal človek ešte aj slobodu, tak ako on. V tej chvíli však, keď človek začne vnímať Boha a jeho Syna ako nepriateľov a rozhodne sa zmocniť toho, čo mu bolo dané ako dar, začína dar ničiť a rozsievať smrť.

Text dnešného evanjelia má svoje smutné pokračovanie. Veľkňazi a farizeji vybadali, že bolo o nich, a zareagovali presne ako nájomcovia z podobenstva. V našom prípade to pokračovanie môže byť iné. Lebo podobenstvo bolo aj o nás.

Ján Víglaš

Oznamy

Spoveď rodičov a birmovných rodičov bude v utorok až štvrtok od 17,00 h. Spovedať budeme len do 17,50 h.

Spoveď birmovancov bude v piatok od 16,30 h. do 17,50 h. Dôkladná a úplná svätá spoveď je podmienkou prijatia sviatosti birmovania, preto je potrebné si hriechy napísať na papier podľa spytovania svedomia v modlitebnej knižke. (Pozor !!! Nie spytovanie svedomia pre najmenších.)

Svätá omša k Duchu Svätému pre birmovancov bude v sobotu ráno o 8,00 h. a po jej skončení sa uskutoční nácvik. Účasť všetkých birmovancov na svätej omši a nácviku je povinná !!!

Príchod birmovancov, birmovných rodičov a rodičov do kostola v nedeľu na svätú omšu je už o 9,45 h.

Stravujúci oheň

Duch Svätý je oheň. A to nielen oheň, ktorý zapaluje ľudské srdcia láskou, nadšením pre Božie dielo a túžbou po živom Bohu, ale tiež oheň, ktorý nás očisťuje, aby Boh mohol pôsobiť v našom živote. Prečo vlastne Písmo vraví, že nie sme schopní v tomto tele vidieť Boha z tváre do tváre? Pretože sme nečistí. A Boh nás postupne pretvára a očisťuje, aby sme raz mohli jeho - Svätého - vidieť z tváre do tváre, a nezomreli.

Očisťovanie má niekoľko podôb. Boh nás očisťuje od hriechu, ktorý parazituje na našej ľudskosti, od našich nezriadených vášní a modiel. Ale tiež nám sprostredkováva odpustenie hriechov, ako počúvame pri rozehrešení. V tom spočíva akási pozitívna časť toho spaľovania, keď oddeľuje zrno od pliev a „plevy spáli v neuhasiteľnom ohni“ (Lk 3, 17), aby zostalo len čisté zrno. A akonáhle nám Boh odpustí a spáli hriech, ten hriech už neexistuje - akoby zmizol vo vyhni Božieho milosrdenstva.

A nakoniec nás oheň Ducha Svätého pretvára, pretavuje naše vnútro, utvára nám nové srdce (porov. Ez 36, 26).

Votěch Kodet O.Carm., Thd „Učenie“

Sväté omše v 27. týždni cezročného obdobia - (A)

3.X. pondelok « Missa Tridentina »

18.00 na úmysel

4.X. utorok

18.00 Za ě Teofila Jurčoviča

5.X. streda

18.00 Za ě Jarolíma Deáka (25. výročie)

6.X. štvrtok

18.00 Za ě Štefana Kulifaja a syna Štefana

7.X. piatok - Prvý piatok

18.00 18,00 Za ě Antona Vavrinčika (1. výročie)

8.X. sobota

8.00 Za ě Olivera a Bernardínu Čajkovičových a dcéry

Upratovanie kostola č.d. 101 - 122

9.X. 28.nedeľa cezročného obdobia – (A)

8.00 Za farníkov

Lektori: Hajičková, Jelínek

10.00 Vyslúženie sviatosti birmovania

Lektori: birmovanci

Liturgický kalendár

3.X. pondelok	sv. Dionýz Aeropagita, biskup
4.X. utorok	sv. František z Assisi
5.X. streda	sv. Mária Faustína Kowalská, panna
6.X. štvrtok	sv. Bruno, kňaz
7.X. piatok	Ružencová Panna Mária – Prvý piatok
8.X. sobota	sv. Pelágia, panna a mučenica

Duchovné hodnoty sú nezaplátiteľné. Ja som jediný, ktorý ich v tejto malej oáze ochránim. Do akých slabých rúk zveril Boh taký veľký poklad. Sám proti zástupu so svojim blikavým svetlom, sám, nechránený proti vetrom s vierou, že nakoniec sa rozhorí. Božia pomoc je viac ako všetky ľudské sily a nástrahy.

Vzruší ma každá správa o misiách. Byť ešte raz mladý, v ktoromkoľvek kúte na svete.

Dieru do sveta urobí, kto vie písať. Na to sa treba špecializovať od mlada. Byť ešte raz mladý, aby zažiarila pravda. Životné sily sústredené na jeden problém prehľbujú tento problém: Ak sú tam veriaci, je to len Bohu na slávu. Byť mladý. Odsúdený žiť s týmto národom, v tejto dobe, v týchto pomeroch. Čo robiť, aby som nežil nadarmo. Veľkosť je v pokore. Veľkosť je vo vernosti, veľkosť je v umení umenšovať sa, aby vynikol Kristus. Z každého slova, skutku, gesta. Veľkosť je v láske, či ju dokážeš vyžarovať.

Ktovie, či sme Kristovo poslanstvo správne pochopili a či ho správne interpretujeme. Ja by som mal byť posledný, kto o tom pochybuje. Ale svetská skúsenosť nám napovie, že vládnuca skupina vždy mala pravdu. A naše ovocie, podľa ktorého nás svet má poznať, vôbec nezodpovedá Kristovmu duchu.

Kristus žil a pracoval v pokore, jednoduchosti, čistote, múdro, trpezlivo, mal pochopenie pre všetkých a pre všetko, kým my, jeho nasledovníci, sa radšej prikláňame k svetlu, jeho moci, chytrosti, než k svetlu.

Nevedel by som bez Boha prežiť jediný deň. Práce a aktivity, ktoré netvorí priamu súčasť môjho duchovného boja, konám rád, s nadšením. Ale ešte radšej sa vraciam k modlitbe - k Bohu. Všetko vidím, konám, hodnotím vo vzťahu k Bohu. Len takto vidím svet.

Dnes ani nevieš, komu máš veriť. Jediné kritérium, ktoré ešte platí, nám dal Kristus Pán. „Podľa ovocia poznávaš strom“. Podarilo sa im na kľúčové miesta dosadiť svojich ľudí, ktorí majú pekné reči.

Už sa bojíš otvoriť ústa. Ani nemáš komu, ani to nestojí za to. Nové režimy prekonávajú staré len v dômyselnejšej tyranii. Pohŕdaš každým, komu stačí len hmotný blahobyť. A prítomnosť? Máme sa dobre, čo nám chýba?

Len náboženské ideály zostanú. Ale kto sa k nim bude v tomto skorumpovanom svete hlásiť? Kresťanstvo sa stane vecou menšiny, ktorá bude nenávidená, ale silou svojho Pána. Neochvejnou vierou v neho.

Poslušnosť biskupovi v bežnej praxi je vlastne kult biskupa „namiesto Pána Boha stanovený“. Chyba je, keď si musí poslúšnosť vynucovať. O tom by sa nemalo ani rozprávať. Je tu svedomie ľudí, ktoré má predpokladať a vychovávať, zodpovednosť za stav Cirkvi, o ktorú sa spolu delíme. Mal by vítať každého, kto si tej zodpovednosti zoberie viac než je povinný.

Urobiť zo svojho domu domov pre všetkých vyhostených, bezdomovcov, bez príslušnosti k vládnucej triede alebo náboženstvu. Domov vyhostených, odsúdených, exkomunikovaných.

Zaťažili sme vieru náboženskými praktikami, kým Kristus chcel, aby to bol slobodný prejav hlbšieho a bohatšieho života.

Ak sa vyslovujem za všeobecné kňazstvo Kristovo dosť proti hierarchickému kňazstvu, to preto, že sa cvičím v pokore. Chcem počúvať kresťanov, ktorí svoju vieru hľadajú neprofesionálne, skutkami.

Viem, že profesionálne kresťanstvo zohralo svoju rolu, aj dohralo. Vždy budú mladí ľudia ochotní nasadiť všetko. Ide o to, využiť toto nadšenie ako dar Ducha Svätého. Ale dať priestor pre prípad, že by sa rozhodol zmeniť svoj stav.

Koľko ľudí mení dnes svoje povolanie. Hlavne dať nádej ľuďom, ktorí nám v trpezlivosti dokazujú svoju vieru v rodine, že ich privítame a čakáme v širšej rodine.

Profesionalizmus, rutínérstvo, viera nepodložená praxou nám robí nesmierne škody. Karierizmus, meštiactvo, povýšenectvo, všetko to volá po novom type kňaza a kresťana.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

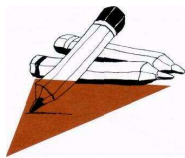
POZNAJ SÁM SEBA

1. Nemôžeme si príliš dôverovať, lebo často nám chýba milosť a zdravý úsudok.
2. Je v nás len málo svetla, a aj to rýchlo strácame pre svoju nedbalosť.
3. Často ani nebadáme, že sme vnútorne takí slepí.
4. Často robíme zle a ešte horšie - vyhovárame si to.
5. Niekedy nás vedie vášeň a myslíme si, že je to horlivosť.
6. Druhým vyčítame maličkosti, ale svoje väčšie chyby nevidíme.
7. Hneď cítime a zvažujeme, čo nám prichodí znášať od iných, ale nepozorujeme, koľko znášajú druhí od nás.
8. Keď budeš posudzovať vlastné chyby dobre a spravodlivo, nebudeš tak prísne súdiť iných.
9. Vnútorňý človek sa o nič tak nestará ako o seba: a kto sa bedlivo stará o seba, tomu je ľahko mlčať o druhých.
10. Nikdy nebudeš naozaj duchovným a nábožným človekom, ak nebudeš mlčať o druhých a všímať si najmä seba.
11. Keď sa budeš celkom zapodievať sebou a Bohom, málo ťa bude rozčuľovať iné, čo vidíš a počuješ.
12. Kdeže si, keď nie si u seba? A keby si aj celý svet prebehol, čo ti to osoží, ak nedbáš na seba?
13. Ak chceš mať pravý pokoj a súlad mysle, treba ti všetko odložiť stranou a mať pred očami len seba.
14. Preto mnoho získaš, ak si nepripustiš nijakú časnú starosť.
15. Ale veľa stratíš, keď budeš klásť na niečo časné príliš veľký dôraz.
16. Nech sa ti nič nezdá veľkým, vznešeným, vzácnym ani milým, len Boh, alebo čo je z Boha.
17. Za márnosť pokladaj každú útechu, ktorá prichodí od nejakého stvorenia.
18. Duša, ktorá miluje Boha, pohŕda všetkým ostatným.
19. Len večný, nesmierny a všetko naplňujúci Boh je útechou duše a pravou radosťou srdca.

Tomáš Hemerken Kempenský „O nasledovaní Krista“

Pastelky

Nikto nevedel, kedy ten človek prišiel do mesta. Zdalo sa, akoby tam bol odjakživa býval, tam na chodníku najrušnejšej ulice, kde bolo plno obchodov, reštaurácií, elegantných kín, večerné korzo, kde sa stretávali zaľúbenci. Kľačičky na zemi maľoval pastelkami anjelov a nádherné krajinky, plné slnka, šťastné deti, otvárajúce sa kvety a sny o slobode.

Za ten čas si ľudia z mesta naň zvykli. Niektorí mu hodili na obraz mincu. Niekedy sa ľudia pri ňom zastavili a zhovárali sa s ním.

Hovorili mu o svojich starostiach i nádejach. Hovorili o svojich deťoch, o najmenšom, ktoré chcelo ešte spať vo veľkej posteli a o najstaršom, ktoré sa nevedelo rozhodnúť, na akú fakultu sa dať zapísať, lebo budúcnosť ťažko rozlúštiť.

Človek počúval. Počúval veľa a hovoril málo.

Jedného dňa si začal baliť veci, že odíde.

Ľudia sa zhĺkli okolo neho a pozerali naňho. Pozerali a čakali.

„Nechaj nám niečo. Na pamiatku...“

Človek im ukázal prázdne ruky. „Čože vám môžem dať?“

Ale oni okolo neho čakali.

Človek vytiahol z batôžka svoje pastelky všetkých farieb, ktorými maľoval anjelov, kvety a sny a rozdal ich ľuďom.

Každému kúsok farebnej pastelky. Potom bez slova odišiel.

Čo ľudia urobili s pastelkami?

Niektorí si pastelku vyložili do vitríny, niektorí ju zanesol do mestského múzea moderného umenia, niektorí si ju vložili do zásuvky a väčšina na pastelky zabudla.

*Prišiel Človek, a aj tebe zanechal možnosť
zafarbiť svet. Čo si urobil so svojimi
pastelkami?*

Bruno Ferero „Niekedy stačí jeden slnečný deň“

Lectio divina Pravé ovocie

Mt 21,33-43

(Ježiš povedal veľkňazom a starším ľuďom:)

³³Počujte iné podobenstvo! Istý hospodár vysadil vinicu, ohradil ju plotom, vykopal v nej lis a postavil vežu. Potom ju prenajal vinohradníkom a odcestoval. ³⁴Keď sa priblížil čas oberačky, poslal k vinohradníkom svojich sluhov, aby prevzali úrodu. ³⁵Vinohradníci však pochytili jeho sluhy, jedného zbili, druhého zabili a ďalšieho ukameňovali. ³⁶Hospodár poslal opäť iných sluhov, viac ako predtým, ale urobili im to isté. ³⁷Napokon k nim poslal svojho syna, pretože si myslel: Iste budú mať k môjmu synovi úctu. ³⁸Pri pohľade na syna si však vinohradníci povedali: Toto je dedič! Podťe, zabime ho a jeho dedičstvo bude naše. ³⁹Chytili ho, vyhodili von z vinice a zabili ho. ⁴⁰Keď potom príde majiteľ vinice, čo urobí tým vinohradníkom? ⁴¹Povedali mu: Zlých bez milosti zahubí a vinicu prenájme iným vinohradníkom, ktorí mu budú načas odovzdávať úrodu. ⁴²Ježiš im povedal: Nikdy ste nečítali v Písmach:

Kameň, ktorý staviteľia zavrhlí,
stal sa uholným kameňom.

Pán to urobil,

je to obdivuhodné v našich očiach?

⁴³Preto vám hovorím, že vám bude odňaté Božie kráľovstvo a bude dané národu, ktorý bude prinášať úrodu.

ČÍTANIE:

Nachádzame sa uprostred dní medzi Ježišovým slávnostným vstupom do Jeruzalema a jeho ukrižovaním. Ježiš rozpráva toto podobenstvo počas vyučovania v chráme.

Obraz Božieho ľudu Izraela ako vinice bol Ježišovým poslucháčom známy. Zvlášť nápadné sú paralely s dnešným liturgickým čítaním z Iz 5,1-7. Boh s láskou vysadí vinicu a očakáva, že prinesie ovocie, ale jediné, čo prináša, sú kyslé plody. Izaiáš bol jedným z mnohých prorokov, ktorých Boh poslal, aby ľud varovali a napomínali ho k pokániu a návratu k Bohu, lebo inak ich čaká Boží trest.

Ježiš ešte viac objasňuje zmysel tohto podobenstva a dodáva niekoľko veľmi významných drobností.

Vinica je zverená do opatery vinohradníkom. Keď nastane čas oberačky, hospodár pošle sluhy, aby pozbierali úrodu. No vinohradníci nedbajú na sluhy, niektorých zbijú, iných zabijú. Napokon hospodár pošle svojho syna v nádeji, že aspoň voči nemu budú mať úctu. No vinohradníci zabijú aj syna a myslia si, že teraz budú môcť získať vinicu pre seba. Ešte pred vyjavením zmyslu podobenstva sa Ježiš pýta ľudí, čo hospodár urobí s vinohradníkmi. Bez toho, že by si uvedomili, že odsúdia samých seba, odpovedia: „Vinicu prenájme iným vinohradníkom“ (v. 14). Keď už Ježiš priviedol ľudí k hnevu nad správaním vinohradníkov, dodá pre nich nepríjemnú poznámku, že to oni sú tými nájomníkmi (v. 43)! Na nich spočinie ten rozsudok, ktorý vyniesli. Vinica (Božie kráľovstvo) bude daná ľudu, ktorý bude prinášať úrodu. Najdôležitejším Ježišovým dodatkom je, že sa stotožňuje so synom hospodára. Robí tak nepriamo tým, že cituje zo Ž 118. Pre židovských vodcov je to ďalšia príležitosť na pokánie, no oni ju odmietajú a naďalej doslovne naplňujú podobenstvo tým, že naliehajú, aby bol Ježiš odsúdený na smrť.

MEDITÁCIA:

Toto podobenstvo bolo adresované židovským vodcom ako varovanie, no čo sa my z toho môžeme naučiť pre svoj súčasný život?

Uvažujte nad významom Ž 118,22-23. Keď židovskí vodcovia odmietli Ježiša, odmietli svojho najdôležitejšieho proroka. Odmietli Božieho Syna a Mesiáša a Spasiteľa. Nie sme aj my v nebezpečenstve odmietnuť Ježišovu moc vo svojich životoch?

Čo je tým „dobrým ovocím“, ktoré Ježiš očakáva dnes od svojich nasledovníkov?

Čo sa z Iz 5,7 môžeme naučiť o správaní, ktoré Boh očakáva od svojho ľudu?

MODLITBA:

Dajte Bohu odpoveď v modlitbe. Proste ho, aby vám ukázal, ako žiť tak, aby ste mu prinášali viac ovocia.

KONTEMPLÁCIA:

Rozjímajte nad Ježišom ako základným kameňom, najdôležitejším zo všetkých. Je on základným kameňom vášho života? Má v ňom najčestnejšie miesto?

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku